

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 23.

w Środę dnia 19. Marca Roku 1800.

z Berlina d. 15. Marca.

Najjaśniejszy Król Jegomość raczył łaskawie J. W. Panią z Pannewitzow Vofsovą najwyższą nadworną Marszałkową przy Najjaśniejszej Królowy Jeymości wynieść wraz z iey potomkami do godności stanu Hrabiny, i udzielić iey stosownie do tego dyploma w dzień iey imienia dnia 11. Marca.

z Paryża d. 3. Marca.

Konsulowie wydali następującą ważną rezolucyą.

„Gdy Konsulowie zamysłaią udecydować los tych Francuzow, którzy w pierwszym zgromadzeniu narodowym uznali prawidła równości i ogłosili je, przeto uchwalaią, iż współczłonkowie pierwszego narodowego zgromadzenia znajdujący się na liście emigrantow podać maią ministrowi policyi autentyczne dowody okazujące, iż kreskowali za równością i uchYLENIEM szlachectwa, i że nie sprzeciwiali się później temu w żadnym sposobie. Jeżeli się te ich dowody okażą bydz rzetelne, wymazani natychmiast będą z listy emigrantow, i powroczone im zostaną ich niesprzedane ieszcze dobra, bez żądania iednak nagrody za sprzedane już majątki.” — Prawo względem zamknięcia listy emigrantow przyjęte zostało przez ciało prawodawcze w 263 kreski przeciwko 12. — Pierwszy Konsul mianował już Prefektow 17 departamentow, między którymi

znajdują się także Karol Lacroix, Franciszek z Nantes, Colchen, Beitz, Letourneur i t. d.

Szeł brygardy Duroc poślany iak wiadomo do armii reńskiey bawił się kilka dni w głównej kwaterze Arcy-Xiążęcia Karola, od którego bardzo dobrze był przyjętym. Duroc spodziewany iest w tych dniach w Paryżu. Generał brygardyi Lechi otrzymał zlecenie od rządu do uformowania legii włoskiey, na której stanie czele. W wydanej do niey odezwie donosi iey, iż zbliżył się pożądaný czas, i wzywa ią, aby maszerowała zwyciężać. Buonaparte muftrować będzie co 5 dni woysko na dziedzińcu Thuilleries, i dawać audyencyą osobom woyskowym.

Dnia 28. Lutego był tu drugi bal z maskami, równie tak liczny iak pierwszy. Na pierwszej maszkaradzie dyfingwowały się szczególniey 2 maski. Pierwsza udawała bogato ubranego człowieka, za którym szło 6 lokaiow, krzycząc: „Precz! precz zdrogi Panu Hrabieniu!” Druga maska udawała osobę okrytą samemi wyprożnionemi i przewrocenemi workami od pieniędzy. Nasi Paryżanie cieszą się bardzo, iż pierwszy Konsul rozszerzył sferę ich zabaw. Zapominaią o wszystkim innym i stają się wcale Paryżanami dawnemi. „Gdy się śpiewa (mowi bywszy redaktor) nie dziei się żadne śpiski. Jeżeli chcęcie w Paryżu rewolucyi, to

zanimiście opery a jeżeli chcecie pokoiu, otworcie bale, kaźcie śpiewać i tańczyć."

Naczelnik Szuanow Georges przybył do Paryża. General Brüne spodziewany tu jest wkrótce. Wojska wysłane z Paryża do Wandei powróciły tu znowu. Znany generał Clark posiadający ufność Buonaparta wysłany został tu ztąd z ważnym zleceniem ale dokąd? nie wiadomo. Także naczelnik Szuanow Lehancheleur i jego sztab generalny został wzięty w niewolę.

Powracamy teraz w Paryżu coraz bardziej do dawnych czasow. Mamy nie tylko bale i wszelkie gatunki pozwolonych zabaw, lecz także i pogrzeby mają być przyzwolone urządzone. Minister wewnętrznych interesow żądał już wtey mierze projektu od instytutu narodowego.

Co jeden z tutejszych dziennikow mówi o aliancie zaczepnym i odpornym między nami i pewną potencją, to nie zgadza się zprawdą. Wiemy, iż systema neutralności tey potencji nie odmieni się. Także znany Billaud de Varenne wskazany dawniej na wygnanie, zawinął do Brest.

Imperator rosyjski zagniewany jest na dwor Saski tak dalece, iż odwołał swego posła z Drezna, czego przyczyną być ma, iż Elektor nie chciał się przychylić do koalicji.

Wszystko jest przysposobione do rewolucji w Szwabii. Ten kraj liczy między swemi mieszkańcami jeszcze wiele dawnych Swewow gorliwych przyjaciół wolności, która zdaie się być w nich obudzona przez terazniejszy rząd francuzki. Cały kraj oczekuje zniecierpliwością zbliżenia się generała Moreau.

z Bern d. 24. Lut.

Senatu obrady względem nowej konstytucji trwają jeszcze codzień; lecz na każdej sesji okazuje się coraz większa różnica zdań:

przeto powiększa się niepodobieństwo, iż tą drogą nie dojdzie się do wypadku przyjemnego.

Gdy dnia 15. projekt prawa Huberta względem powszechney polityczney amnestyi drugi raz czytano, użyła jeszcze raz tak nazwana patryotyczna partya wszystkich sił, aby przeszkodzić tey przyięciu. Dnia 17. przyięto pierwszy tey artykuł po długich sporach. Wspomniony artykuł stanowi powszechną amnestyą, wyłączając od niey naczelnikow buntu, albo dowodzcow wojskowych zgromadzeń za granicą i w kraju. Zyskający amnestyą zostawać będą pod dozorem zwierzchności aż do pokoiu, lub tak długo, dopoki władza wykonawcza nie uwolni ich. Dopoki to nie nastąpi, powinni także być wyłączeni od wszelkich urzędow publicznych.

Duchowieństwo Berneńskie nie chce podlegać władzy ministra sztuk i umiejętności. Pisało w tey mierze list do władzy wykonawczej, w którym między innemi mówi, co następuje: „Lubo przekonani jesteśmy, iż kościół obowiązany jest poddać się porządkowi towarzyskiemu, rozumiemy iednak, że on i jego członkowie inney władzy podlegać niemogą, tylko naywyższej władzy narodowej. Przeto musimy poczytać za naruszenie praw duchowieństwa każde wyznaczenie ministra, któryby miał obowiązek czuwać nad interesami kościoła.”

Między gorami Appenzelkiemi zaszczerpiła pewna proroczka przez rozszerzenie apokaliptycznych wyrocniow dosyć liczną polityczno-duchowną sektę. Ta sekta uważa być zgiełk wojen rewolucyjnych przeżyściem do Państwa światłości, a walkę ducha partyow przeżyściem do połączenia trzod ludzkich pod wspólnym pasterzem. Bardzo łatwą jest do poięcia mieszanina nowej filozofii z dawną Theozofią u takiego ludu,

który z iedney strony w śród puštělniczego gospodarstwa pasterskiego do uroień proźniaczych skłonnym iest, a z drugiey strony w śród panującego ducha wolności otwartą zawsze ma myśl do innych wcale wyobrażeń.

z Zürich d. 25. Lutego.

Do Bazylei przybyło w samey rzeczy 2 do 3 milionow liwrow z Paryża, lecz większa część zawiera się w wexlach, które tylko z wielką trudnością i stratą są zbywane. Ztąd pochodzi powolność w wypłacaniu żołdu, i ztąd przypadek, którego dnia 22. t. m. byliśmy świadkami. Batalion 85 półbrygady nie dostawszy żadnego żołdu ani mięsa, zgromadził się dnia 22. rano oprócz grenadyerow i unteroficyerow przed odwach, żądając mięsa i pieniędzy. Proźno usławali ich oficyerowie nakłonić ich do powrotu do koszar, żołnierze nie chcieli ich słuchać, i rzucili się nawet na szefa batalionu. Nakoniec przybył Lecourbe z 6 huzarami, których zostawił w tyle, sam zaś poszedł między rozhukanych żołnierzy, zapytał się czyli są Francuzami, i rozkazał aby stanęli w szeregach, co też nastąpiło; lecz gdy im kazał maszerować do koszar, żołnierze krzyczeli i nie chcieli tego uczynić. Lecourbe dobył pałasza, i groził każdemu rozcięciem, któryby nie chciał bydź posłusznym, lecz żołnierze nie ruszyli się iednak, tu wpadł Lecourbe między szereg, i zadał cios iednemu, tak iż upadł. Żołnierze wymierzili część przeciw niemu swoje bagnety. Lecourbe mowi ieszcze raz do nich, i pyta się czyli są zaboycami? lecz gdy iego rozkazu nie słuchano ieszcze, wpadł powtórnie do szeregu, i ciął drugiego pałaszem. Tu zaczęli bydź żołnierze powolnymi i powracać do koszar. Lecourbe kazał ich firzedz przez 24. godzin grenadyerom, poszedł sam do nich i powiedział im, że gdy stali się po-

rusznemi, mają mieć wypłacony żołd. Jakoż zapłacono im żołd za 20. dni. Kommissarz, który się stał przyczyną wżrzymania liwerunku mięsa, został aresztowany, a ieden z naczelnikow buntu rozstrzelany.

z Szwaycaryi d. 1. Marca.

Wiadomość o powiększaniu się Francuzow w południowej Szwaycaryi potwierdza się. Francuzi znaydują się ieszcze na górze Ś. Gotarda, i wysyłają ztamtąd swoje wojska aż do Airolo, lecz ściągają je znowu na powrot wieczorem. Wzmocnili swoje stanowilko przy moście diabelskim pod Urseren, i otoczyli większemi wałami. Gdy tamtędy nikogo nie przepuszczają, przeto prosta komunikacya z Szwaycaryą z tamtey strony iest przerwana.

Wydział rządowy, który obiał miejsce bywszego Dyrektoryatu, zaczyna iuż tracić tu i owdzie swoją ufność. Obydwie przeciwnie sobie partye w Szwaycaryi nie są wzajemnie kontente z niego.

z Hagi d. 28. Lut.

W przyszłym miesiącu znaydować się iuż będzie na etacie wojennym korpus naszej gwardyi narodowej składający się z 10,000 ludzi. Jeżeli Anglicy zechcą wylądować, załaną w naszej Rzplitey znaczną gotową potęgą przeciw sobie; to iest: 25,000 woysk francuzkich, 32,000 liniowych woysk Batawskich, 3500 woysk niemieckich na żołdzie naszym, 10,000 gwardyi narodowej: więc ogółem 70,500 ludzi.

z Hollandyi d. 6. Marca.

Na żądanie Dyrektoryatu, w którym oświadczył, iż gdy przysposobienia zbrojne Anglii obawiać się każą wylądowania nieprzyiacielskiego na brzegi hollenderkie, przeto zamysła powierzyć woyska batawskie komendzie francuzkiego generała Augereau, — potwierdziło nasze ciało prawodawcze tę myśl Dyrektoryatu, wydało potrzebne do te-

to zlecenia, i oznaczyło granicę władzy mającej być powierzonej francuzkiemu generałowi.

z Frankfurtu d. 4. Marca

Od kilku dni nie wiemy w samej rzeczy, jak się mamy — na iedney stronie pokoy, a na drugiej woyna, iesteśmy znowu przeięci wielką trwogą. — Głoszą, że z Francyi ciągnie do Renu 30,000 Szuanow.

z Hamburga d. 27. Lutego.

Gabinet Wiedeński postanowił powierzyć się swoim własnym siłom, i iść za swemi własnymi planami w prowadzeniu dalszey woyny, ponieważ częste odmiany rozkazow Imperatora rosyjskiego obawiałyby się kazały ustawicznych nieporozumień. Także zapewniają, iż Dwor Wiedeński nie chwycił się żadnego kroku, końcem utrzymania armiow rosyjskich przy koalicyi.

Głównym celem Austryakow w terażniejszey kampanii iest, opanować Genuę i Niceę we Włoszech, a Kehl i małą Bazyleę nad Renem; po czem armie austryackie działać tylko będą odpornie. Można zapewnić, iż nie wkroczą do Francyi i nie będą narażać się na klęski, któreby mogły przymusić ich do retyrady nagłej. Mowią, iż ten plan gabinetu austryackiego stał się przyczyną odstępiania Moskalow.

z Włoch d. 21. Lutego.

Wszystko opowiada bliski atak kraju Genueńskiego. Większa część woysk austryackich maszeruje do Genui. General Kleinau udał się do Pontremoli, zkąd pomaszeruje z wszystkimi swoimi woyskami do St. Croce. Jedna część iego korpusu ruszyła już, korpus generała Ott maszeruje do Spezia, zkąd ohroci się ku Sestri. Wszystkie te poruszenia każą się spodziewać niezwłocznego rozpoczęcia operacyow woiennych przeciw Genui. Także woyska w Medyolanie, które otrzymały rozkaz prze-

ciwne, muszą się znowu sposobie do marszu. Niedostatek żywności powiększa się codzień w Genui. Okręty angielskie i moskiewskie krążą ustawicznie pod Genuą, nie dozwalając żadnemu okrętowi zawinąć do tego portu.

z Werony d. 26. Lutego.

Dnia 28. t. m. bieгло przez tuteysze miasto 2 austryackich oficyerow jako kuryerowie z Wiednia do główney kwatery armii włoskiej. Pierwszy przybył o godzinie 5. po południu, a drugi o 9. Ostatni miał rozkaz dogonić pierwszego, przed oddaniem ieszcze śleseszow. Także wydano rozkaz, do zapisania godziny i momentu, w którym kuryerowie przez Weronę przechodzili, oraz zapieczętować trzema pieczęciami spisany w tej mierze protokół.

z Rawensburga d. 27. Lut.

Podług dzisiejszych wiadomości od ieziora Konflanceńskiego, woyna zaczęła się już. Francuzi przeprowadzili się w dwóch miejscach przez Ren z strony Gryzonii i Voralbergii, i przyszło już podobno między niemi, oraz Austryakami do krwawych utarczek, względem których, nic iednak ieszcze nie wiemy pewnego i szczególnego. Dziś maszerowały przez tuteysze miasto niektóre woyska do Bregentz.

z Stutgardu d. 2. Marca.

Oczekujemy z niecierpliwością w świecie politycznym wypadkow propezycyow pokoiu, poselanych kilka razy przez rząd francuzki w tym miesiącu do Wiednia. Podług iedney gazety Szwabskiej minister Thugut nie dał ieszcze żadney odpowiedzi. Podług zaś gazety Stutgardskiej negocjacje zostały zupełnie przerwane. Listy z Austrii zapewniają, iż dwor Wiedeński przedsięwziął nie czynić pokoiu, tylko wspólnie z Anglią. (Z drugiej strony gazeta Frankfurcka zawiera w sobie artykuł z Wiednia

pod dniem 22., który donosi, iż negocjacye wkrótce się otworzą.)

Dowiadujemy się z Lintz, iż korpus Kondeusza pomaszeruje do Renu w przyszłym miesiącu. Chociaż zostało na żołdzie angielskim, nie przestanie jednak należeć do Imperatora rosyjskiego.

z Wiednia d. 1. Marca.

Dowiadujemy się, że Buonaparte polecił także w Peterzburgu przez Ministra pewnej potencji propozycyę pokoju, które takowe znalazły przyjęcie iak i w Londynie. Głoszą, że wspomniane propozycyę ścigały się między innymi także do teraźniejszego stanu Francuzow w Egypcie i do proponowanego przez nich opuszczenia tego kraju.

Onegdaj prezentowany był Baronowi Thugut Sekretarz poselstwa hiszpańskiego przybyły z Paryża z depeşami do Dworu tutejszego.

z Wiednia d. 8. Marca.

Ponieważ Arcy-Xiąże Karol z przychyni swego osłabionego zdrowia powtórnie okazał życzenie, że chce być uwolnionym od najwyższej komendy nad armią niemiecką, przeto Cesarz Jmość raczył powierzyć tymczasową komendę najwyższą tej armii generałowi artylerji, Baronowi Kray.

Dnia 27. Lutego umarła w Tryeście Xiążniczka Marya Adelajda, druga i ostatnia ciotka Króla francuzkiego Ludwika XVI w 67 roku życia swego.

Niedostatek pieniędzy i żywności także trwa i jeszcze choroby w południowej Francji, a szczególniej w Hrabstwie Nicei, wstrzymują nieco powiększanie się Francuzow we Włoszech.

Do Florencji przybył Xiąże Czartoryjski w charakterze posła Moskiewskiego przy dworze Sardyńskim, i miał już pierwszą audyencyą u Króla.

z Lwowa d. 20. Lutego.

Prędkie odmiany powietrza zimy teraźniejszej i mokra pora lata zeszłego okazuje się tu i w wszystkich północnych okolicach w najokropniejszych skutkach przy śmiertelnej chorobie, która zaczyna się najwięcej od bólu głowy, kataru, bólu pierśi, przemienia się w nadzwyczajny kaszel, i przyprawia o śmierć najszerstwiejsze i najmocniejsze osoby. Umieranie na wsiach jest tak powszechne iak tu w mieście, między narodem żydowskim tak zaś jest liczne iak nigdy nie pamiętamy. Z wielu okolic dochodzą nas także smutne wiadomości o odchodzeniu bydła.

z Londynu d. 16. Lut.

Onegdaj wniósł Lord Grenville w izbie wyższej, aby uchwalić adreś Królowi Jmci, końcem podziękowania mu za ostatnie poselstwo względem negocjacyow posilkowych z wielu niemieckimi dworami, przy ktorey okoliczności, rzekł Lord Holland, co następuje:

„Iżaliż chcemy znowu wchodzić w traktaty posilkowe z Austryją i innymi niemieckimi Państwami. Będą one pożyteczniejsze nad zawarte już dawniej? Dokąd zmierzają zamiary naszych sprzymierzeńców? Nader chwalebna jest otwartość i szczerść, z jaką się Imperator rosyjski oświadczył. Obyśmy sobie tak postąpili, iak ten Monarcha. Przyznaię, że Francya jest w niespokojności, że Buonaparte ma przyczynę życzyć sobie pokoju, ale ten Buonaparte w przypadku wojny, może się stać tak ogromnym, iak Carnot i inni mężowie.” — Na końcu uchwalono adreś podziękowania w 28 kreskach przeciw 3.

Lord Auckland żądał w izbie wyższej ustanowienia wydziału do ułożenia sposobow zapobieżenia niedostatkowi i okropnej drogocie zboża. Jego wniosek został przyjętym. „Żniwa roku zeszłego (rzekł on) do-

Narczyły w krajach angielskich ledwó połowę tej ilości zboża, która do rocznego użytku konieczną jest. Przeto należy powiększyć dowóz, albo zmniejszyć konsumpcyę, lub też obydwa razem sposoby muszą być użyte. Wielcy Panowie powinni by dać przykład, iż mniej używają chleba."

Onegdaj doniósł Pan Pitt izbie niższej, iż summa tymczasowa potrzebna do zadosty uczyńnienia nowym traktatom poślikowym, wynosi $2\frac{1}{2}$ miliona funt. szterl.

Oto jest osnowa artykułow unii Irlandzkiej: „Państwa, Wielka Brytannia i Irlandya, złączone będą na zawsze, począwszy od 1. Stycznia 1801, pod nazwiskiem zjednoczonych Państw, Wielkiej Brytannii i Irlandyi. Dla obydwóch Państw będzie tylko jeden Parlament, do którego wysyłać będzie Irlandya 4 Biskupow i 28 Parow do izby wyższej, oraz 100 Reprezentantow do izby niższej. Towary przewożone z Irlandyi do Anglii mają podpadać takowym tylko podatkom, iakie się płacą od angielskich towarow. Oprócz zboża, handel Irlandzki ma być wolny od wszystkich zakazow, premiow, i t. d. Irlandya nie będzie ponosić wspólnie angielskiego długu narodowego. Przez 20 lat płacić będzie Irlandya na wspólne wydatki Państwa tylko $7\frac{1}{2}$ część. Po upłynieniu 20 lat ułożony będzie nowy stosunek. Wszystkie dotychczasowe obywatelskie i kościelne urzadzania zostają się tak aż do dalszej decyzji.

Pułkownik Wood, członek parlamentu, a niegdyś najwyższy indzinier w armii Bengalzkiej opisał w dziele poświęconym Ministrowi Dundas ostatnią wojnę w Azji i iey skutki. Znajduie się w nim także wypis korespondencyi Tippa Saiba z Francuzami i następujący list generała Buonaparte pisany z Kairu dnia 17. Stycznia 1799. do Sultana Tippa Saiba:

„Zapewne dowiedziałeś się WPan o moim przybyciu do brzegow morza czerwonego. Tam stoię na czele liczney i niezwycięzoney armii palaiący pragnieniem uwolnienia WPana od żelaznego iarzma Anglii. Korzystam z tej sposobności dla okazania WPanu mego życzenia, iż chcę otrzymać przez Moskatę i Mokkę wiadomości względem iego politycznego położenia. Pragnę bardzo, abyś mi WPan przyśłał bieglego i poufałego meża do Sues lub Kairu, żebym się mógł z nim rozmówić. Oby Wszechmocna Istność powiększyła WPana potęgę i wygładziła wszystkich iego nieprzyjaciol.”

z Warszawy d. 13. Marca.

Dziś ciągniono tu po 126. raz numery trzeciej Krolewsko Pruskiej loteryi liczbowej, na rzecz inwalidow i wdow, tudzież ku zapomożeniu szkół i szpitalow. Numery wyciągnione są następujące: 1. 36. 43. 65. 82.

Rozmaite Wiadomości.

Arcy-Xiąże Karol uda się po przybyciu generała Kray do łązień pod Galw w Xięstwie Württembergskim. — Podług listow naypoźniejszych z Wenecyi uskutecznie nie wyboru Papieża jest jeszcze bardzo odległe, z przyczyny wielkiej różnicy zdań.

W bywszym pałacu Dogi Weneckiego mieszkają teraz sami tylko dragonowie austryaccy.

Miasło Hamburg wyślalo Pana Schlüter iako swęgo deputowanego do Paryża.

Podług listow z Neapolu oblężenie główney fortocy na wyspie Malcie, la Valletta, rozpoczęte już zostało przez rosyjsko-angielską potęgę lądową i morską.

Nie zgadza się z prawdą, iż bywszy Dyrektor Helwecki Ochse umieszczony został w Paryżu przez Konsula Buonaparte w departamencie zagranicznych interesow.

Także odwołują pisma publiczne wiadomość o aresztowaniu ministra Duńskiego z przyczyny śpisku odkrytego w Xięstwie Würtembergkim.

Podług doniesień z Turcyi, niezgody między Baszą Ghezzar i Wielkim Wezyrem mają być po większej części już załatwione.

Gazeta Hamburgska zapewnia wyrazami dyzenterow francuzkich, iż znaczna liczba oficerow, którzy już w roku 1798 byli się zbuntowali we Włoszech przeciwko generałowi Massenie, znowu przedsięwzięli prosię Konsula Buonaparte o innego naczelnika.

Szwecya zawarła z Rosyją nowy traktat, który ma trwać 8 lat, i składa się z 20 artykułow.

Basman Oglu stoi jeszcze pod Nissą i ściga codziennie znaczne posiłki.

Gazeta Offeniska donosi, iż Xiążę Włoki podczas swej bytności w Krakowie znajdował się tam na wielu balach, i tańczył nawet mazurka.

W Liguryjskiej Rzeczypospolitey ustanowiony jest Trybunał Censorow, który sądzić będzie występki władzy, czuwać nad obyczajami publicznymi i wykonywaniem praw. W Helwecyi ma być także ustanowiony w każdej parochii Trybunał obyczajow.

W jeziorze Lubotyńskim leżący jeszcze łód nabył z wierzchu zielonego koloru, wewnątrz zaś ma kolor błękitny. Znajdująca się pod łodem woda stała się czystą. Rostopiony łód daje jeszcze zielonawy kolor, który przez odbicie światła wpada w czerwony.

Obwieszczenia.

Jego Krolewskiej Mości tutejsze Kollegium Kryminalne dowiedziało się, jako większa część osob prywatnych tutejszey prowincyi tego są mniemania, iż skoro złodzieiow lub jakichkolwiek

innych zbrodniarzow, a zwłaszcza ludzi swoich służących do sądu donoszą i oddadzą, za nichże oraz koszta sustentacyi w więzieniu, jako też koszta inkwizycyi po doniesieniu onych następującej, podejmować muszą, przez co nietylko wiele zbrodni zostaje ukrytemi, ale oraz i zamiar w okazaniu przykładu innych wstrzymującego przez ukaranie zbrodniarzow swego nie odbiera skutku. Aby więc takowemu błędowi zapobiedz, oznajmuie się niniejszym pismem publicznie, iż tylko ten, który własną ma iurydykcyą, winien jest wedle okoliczności ponosić koszta inkwizycyi i alimentacyi za człowieka sądowi swojemu podległego; gdy niedostatek majątku zbrodniarza zachodzi; zaś wszelkie i każde z osobna osoby prywatne skoro denuncyacye ich oczywiste fałszywe albo nawet złośliwe się nie okażą, przez doniesienie zbrodniarza i oddanie jego dług praw najmniejszych kosztow dla siebie mieć nie mają, i że żadna osoba sądowa takowych po nich wymagać nie będzie i nie może. Zaczynamyż pomienione Kollegium spodziewa się, iż żadna zbrodnia ktoraby doszła wiadomości ktoregokolwiek z mieszkańcow tutejszey prowincyi, odtąd z bojaźni ponoszenia kosztow zamilczaną już nie będzie, tym zaś sposobem zbrodniarz kary sobie zastrzoney nie ujdzie, a to tym bardziej, ile że sposob ten jest naypryncypalniejszy do przywrócenia bezpieczeństwa własności, które tutey pod czas terazniejszy do tak znacznego przychodzi upadku, a które każdego z osobna interesować powinno. W Poznaniu dnia 20. Lutego 1800.

Jego Krolewskiej Mości Kollegium Kryminalne.

Obwieszczenia.

Ponieważ postanowienia względem meldowania obcych dawnicy zapadłe jako z tylokrotnych kontrawencyow widzieć się dają publiczności wniepamięć poszły, przeto niniejsze obwieszczenie w ośnowie następującej: „Gdy rozmaitym urządzeniom względem meldowania przyjeżdżających, i nowe wptrowadzających się komornikow niemniej jako do służby wstępującej czeladzi nienależycie, a co się tycze ostatnich dwóch okoliczności wcale nie zadosyć się dzieje, dyrektoryum policyi iednakoweż koniecznie o przebywaniu i procederze każdego tutaj znajdującego się, uwiadomione być powinno, przykazuje się zatym iak naysciśley pod karą 2 do 5 talerow w przypadku kontrawencyi. 1) Aby nikt bez różnicy stanu i godno-

ści, bądź właściciel domostwa czyli tylko komornem mieszkający żadney czeladzi, lokaiow, parobkow i dziewczek lub iakiegokolwiek innego gatunku służących bez zaświadczenia drukowanego od przeszłego ich państwa nieprzyimować, i aby każdy o przyjętych z oznaczeniem miejsca przeszłej ich służby na piśmie odniośł. 2) Aby każdy właściciel wprowadzającego się komornika z wyrażeniem profesyi, i gdzie przedtym mieszkał na kartce imieniem właściciela podpisany zameldował. 3) Wszyscy tuteysy równie iako i przyjeżdżający, ktorzy w domu iakim lub stancyi czyli to na długi lub krotki czas nawet i na noc, tylko iako właściciwi komornicy czyli na nocleg lub iako podroźni na stancyą stawiają, z oznaczeniem stanu i procederu ich, ludzi przyjeżdżających, oraz oznaczeniem ich interesow, i iak długo tutaj bawić się zamyslaiają na piśmie wyraźnie i z przyłączeniem daty zameldowani bydź przez właścicielow powinni. 4) Odjeżdżając; niemniey podług przepisow zameldowani bydź muszą. 5) Właściciel wszystkich tych, ktorzy na komorne do domu lub do iego dyspozycyi należących stancyi się wprowadzają meldować ma, do komornika zaś należy meldowanie wszystkich tych, ktorych u siebie przyimuje, albo ktorym nocleg pozwala, ostrzega się przytym, iż tu wymowka, iakoby o tym właścicielowi doniośł i ten zameldować zaniedbał przyjęta nie będzie. 6) Nieprzytomność w domu albo stancyi niewynawia także opuszczone meldowanie, każdy bowiem właściciel, albo komornik, iezeli wcale w domu albo w stancyi nie mieszka, lub w podroź iedzie powinien dać komu innemu zlecenie względem tego. 7) Wszelkie takowe doniesienia koniecznie ieszcze tego samego dnia gdy komornik albo czeladź się wprowadza, lub kto cudzy przybywa, a iezeliby ostatnie iuż wieczorem późno, albo w nocy się trafiło, tedy natychmiast nazajutrz rano oddane bydź powinny. 8) Gdy kommissarze policyi po większey części na powinności nie w domu znajdować się muszą, tedy urządzenie stanęło, ażeby na ratuszu mieszkający hutmann Schneider karry z doniesieniami takowemi odbierał. Publiczności tym przypomina się. W Poznaniu dnia 23. Lutego roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss. Połud.

Do sprzedania. Dla długow, ma tu w rynku

tuteyszym sub Nro 16. będące Jozefa Lemańskiego sukcesorom przynależące domostwo i z iednym chlewem starym, ktore Stefanowie Miaszczykowie małżonkowie prawem dożywocia posiadają, a per decretum sub hodierno subhaftowane iest, za taxą sądową 749 talerow, publicznie naywięcey dającemu, bydź sprzedane. Ci więc wszyscy, ktorzy ten mieski grunt posiadać zdolnemi i przyiemnie zapłacić wstanie są, wzywają się ninieyszym, na do tego wyznaczonych licytacji terminach, dnia 23. Lutego, 24. Marca i 24. Kwietnia r. b. przed południem o godzinie 9. na tuteyszym ratuszu meldować się i licytować, plus licitans ma zaś przyderzenia, iezeli prawne okoliczności czego inszego nie wyciągną, oczekiwac. Na iakie inne, po upłynieniu ostatniego a zawitego terminu, zasze podawania, nie będzie się daley reflektowało; może nareszcie taxa tego gruntu i z kondycjami kupna tak w naszey registraturze iako też u Magistratu w Grodzisku codziennie bydź przeyrzana. W Buku w Poznańskim Dystrykcie dnia 10. Stycznia 1800.

Burmistrz i Sady.

Obwieszczenie. Ponieważ na rozkaz zwierzchności, wszysey piwo lub wodki szynkować chcący konsens na to mieć inają, przeto wzywają się wszyscy szynkiem dotychczas bawiający się, aby ciż aż do pierwszego Kwietnia codzienn zrana o godzinie wyznaczoney, to iest: od 8. do 9., po południu zaś od 2. do 3. w naszey sefijonalney izbie przed Jmć Panem Radzcą Schoenfeld się meldowali, dla ułożenia się w tey mierze z nimi. Ktorzyby się nie odzwawali, sami sobie przypisać powinni, gdy im po upłynionych terminach szynk natychmiast zakazany będzie. W Poznaniu dnia 25. Lutego roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss. Połud.

Uwiadomienie. W Krolewskiej Pruskiej akademii w Frankfurcie nad Odrą zaczną się dnia 28. Kwietnia r. b. publiczne i prywatne półroczne lekcy profesorow i publicznych nauczycielow, wszelkich umiętności począwszy od Wielkiej nocy aż do S. Michała 1800. Także będą daley dawane lekcy w niemieckim i w obcych językach, osobliwie w polskim, francuzkim, i angielskim od wyznaczonych do tego nauczycielow. W Frankfurcie nad Odrą dnia 13. Marca 1800.

Tuteysza Krolewska Pruska Akademia.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.